KOMISIJOS SPRENDIMAS

2005 m. birželio 22 d.

dėl priemonių, kurias Italija ketina taikyti profesionalaus sporto klubams – („Salva calcio“ įstatymas)

(pranešta dokumentu Nr. C(2005) 1794)

(Tik tekstas italų kalba yra autentiškas)

(tekstas svarbus EEE)

(2006/898/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

paraginusi ([1]) suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal minėtą straipsnį ir atsižvelgdama į jų pastabas,

kadangi:

I. PROCEDŪRA

(1) Iš spaudoje pasirodžiusių pranešimų Komisija sužinojo, kad 2002 m. gruodžio 24 d. Įstatyminį potvarkį Nr. 282 paverčiant įstatymu, Italijos vyriausybė priėmė teisės normas, nustatančias profesionalaus sporto klubams taikomas apskaitos taisykles. 2003 m. kovo 12 d. laišku Nr. D/51643 Komisija paprašė informacijos svarstomu klausimu. 2003 m. balandžio 22 d. laišku Nr. 5243 Italijos valdžios institucijos paprašė pratęsti informacijos pateikimo terminą iki gegužės 14 d. Iki nurodytos datos negavusi jokio atsakymo, 2003 m. gegužės 22 d. Komisija paštu išsiuntė paraginimą. Laiške taip pat primenama, kad pagal EB sutarties 88 straipsnio 3 dalį pagalbos priemonė gali būti įgyvendinta tik po to, kai Komisija pateikia savo pastabas svarstomu klausimu. Italijos valdžios institucijos atsakymą atsiuntė 2003 m. birželio 26 d.

(2) 2003 m. lapkričio 11 d. laišku Komisija pranešė Italijai apie savo sprendimą dėl šios priemonės pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą.

(3) Komisijos sprendimas pradėti procedūrą buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ([2]). Komisija pakvietė suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas dėl svarstomos priemonės.

(4) Komisija gavo pastabas iš Italijos valdžios institucijų 2004 m. vasario 13 d. laiške, o iš trečiųjų suinteresuotųjų šalių – 2004 m. sausio 19 d. ir 2004 m. vasario 16 d. laiškuose. 2004 m. vasario 25 d. laišku Nr. D/51415 Komisija nusiuntė Italijai trečiųjų šalių pastabas, suteikdama jai galimybę pareikšti savo nuomonę.

(5) 2004 m. kovo 10 d. laišku Nr. 08/RB/04 Italijos valdžios institucijos įsipareigojo iš dalies pakeisti svarstomas teisės normas siekdamos užtikrinti, kad jos neturės jokio poveikio mokesčiams. Atsižvelgdama į įsipareigojimą suderinti teisės normas su Bendrijos konkurencijos taisyklėmis ir į tai, kad jos neturėjo tiesioginio poveikio valstybės pagalbai, Komisija sustabdė procedūrą, kol svarstomos teisės normos bus iš dalies pakeistos.

(6) 2004 m. lapkričio 11 d. laišku Nr. 13346 Italijos valdžios institucijos nusiuntė Komisijai 2004 m. Bendrijos įstatymo (*Legge Comunitaria 2004*) pakeitimų tekstą, kuris buvo svarstomas Italijos parlamente. Iš anksto paskelbti pakeitimai buvo galutinai įtvirtinti 2005 m. balandžio 18 d. įstatymo Nr. 62 28 straipsnyje (*Disposizioni per l'adempimento di obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia alle Comunità europee. Legge comunitaria 2004*) (toliau – Įstatymas Nr. 62/2005) ([3]).

II. PRIEMONĖS APRAŠYMAS

(7) 2002 m. gruodžio 24 d. Įstatyminio potvarkio Nr. 282, 2003 m. vasario 21 d. paversto Įstatymu Nr. 27 (toliau – Įstatymas Nr. 27/2003), 3 straipsnio 1 a dalyje, numatančioje skubias teisės normas, reglamentuojančias Bendrijos ir mokesčių teisės,, mokesčių surinkimo ir apskaitos tvarkos reikalavimų laikymąsi,, nustatyta priemonė taikoma sporto klubams, patenkantiems į 1981 m. kovo 23 d. įstatymo Nr. 91 (toliau – Įstatymas Nr. 91/1981) taikymo sritį.

([1]) 2003 m. gruodžio 18 d. OL C 308, p. 9.

([2]) Žr. 1 išnašą.

([3]) Paskelbta 2005 m. balandžio 27 d. Italijos Respublikos oficialiajame leidinyje Nr. 96 bendrame priede Nr. 76.

(8) Taikant svarstomą priemonę, numatytą Įstatymo Nr. 91/1981, iš dalies pakeisto Įstatymu Nr. 27/2003, 18 a straipsnio 1 pastraipoje, pirmoje finansinėje ataskaitoje, teikiamoje įsigaliojus įstatymui, sporto klubai gali „įrašyti kapitalo nuostolius, atsiradusius sumažėjus teisių naudotis profesionalių sportininkų paslaugomis vertei, kaip nurodyta prisiekusių ekspertų įvertinime“. Todėl auditorių tarybai leidus, šie nuostoliai bus įrašyti tarp balanso aktyvų ir per daugelį metų amortizuoti.

(9) Įstatymo Nr. 91/1981, iš dalies pakeisto Įstatymu Nr. 27/2003, 18 a straipsnio 2 pastraipoje nustatyta, kad „bendrovės, kurios nusprendžia pasinaudoti 1 pastraipoje numatyta teise, dėl priežasčių, susijusių su civiline ir mokesčių teise, privalo amortizuoti nuostolius lygiomis dalimis per dešimt metų“.

(10) Siekiant nustatyti, ar priemonė yra valstybės pagalba kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje, Komisija privalo nustatyti, ar: i) svarstoma priemonė sudaro palankias ekonomines sąlygas tam tikroms įmonėms arba tam tikrų prekių gamybai; ii) ar palankios sąlygos taikomos tik tam tikroms įmonėms, todėl yra arba gali būti iškraipoma konkurencija; iii) ar daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai; iv) ar priemonė teikiama iš valstybės išteklių.

(11) Sprendime pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą oficialią tyrimo procedūrą Komisija konstatavo, *inter alia*, kad:

a) Pagalbą gaunantys sporto klubai vykdo ekonominę veiklą, todėl turi būti laikomi įmonėmis, kaip apibrėžta 87 straipsnio 1 dalyje. Taikant priemonę būsimas pelnas galėtų kompensuoti praeityje sporto klubų patirtus nuostolius per ilgesnį laikotarpį: galimybė pratęsti laikotarpį nuostoliams išskaičiuoti būtų ekonomiškai naudinga;

b) Priemonė taikoma tik tam tikriems sporto klubams, nes ji skiriama tik 1981 m. kovo 23 d. įstatymo Nr. 91 taikymo sričiai priklausantiems sporto klubams, todėl ši priemonė yra pagalba sektoriams;

c) Profesionalaus sporto klubai vykdo įvairią ekonominę veiklą. Kai kurie klubai veikia ir tarptautinėse rinkose. Kadangi sporto klubai ir kitų valstybių narių ūkio subjektai veikia šiose rinkose, svarstoma priemonė būtų galėjusi daryti poveikį Bendrijos vidaus prekybai;

d) Taikant priemonę reikėtų naudoti valstybės išteklius, nes būtų atsisakoma mokestinių pajamų. Kaip minėta, tokia tvarka suteiktų sporto klubams galimybę paskirstyti išskaitytinus nuostolius ilgesniam laikotarpiui nei numato galiojančios teisės normos, tikintis mažesnių nuostolių amortizacijos kaštų pirmaisiais metais. Suteikdama sporto klubams galimybę rinktis iš dviejų apmokestinimo būdų, valstybė leistų šiems mokesčių mokėtojams pasirinkti jiems palankesnį būdą ir taip išreikštų sutikimą atsisakyti mokestinių pajamų.

(12) Remiantis apibendrinta analize, paaiškėjo, kad priemonė atitiko visas būtinas valstybės pagalbos buvimo fakto pripažinimo sąlygas, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje.

(13) Be to, atsižvelgiant į sprendimo pradėti oficialią tyrimo procedūrą 22–29 punktuose nurodytas priežastis, nebuvo aplinkybių, leidžiančių teigti, kad pagalba suderinama su bendrąja rinka.

III. PRIEMONĖS ĮVERTINIMAS

(14) Įstatymo Nr. 62/2005 28 straipsniu buvo iš dalies pakeista Įstatymo Nr. 91/1981 18 a straipsnio 2 pastraipa, minima 9 punkte. Žodžiai „dėl priežasčių, susijusių su civiline ir mokesčių teise“ buvo pakeisti Įstatyme Nr. 62/2005 žodžiais „tik dėl priežasčių, susijusių su civiline teise“.

(15) Šis pakeitimas panaikina galimybę mokesčių tikslais taikyti kitą apskaitos metodą, numatytą Įstatyme Nr. 91/1981, kuris, iš dalies pakeistas Įstatymu Nr. 27/2003, numato pasirinkimo galimybę. Todėl sporto klubai nebegali pratęsti laikotarpio, per kurį mokesčių tikslais būtų galima išskaityti nuostolius.

(16) Nors Įstatymas Nr. 91/1981, iš dalies pakeistas Įstatymu Nr. 27/2003, ir toliau numato palankią apskaitos tvarką sporto klubams, nauja teksto redakcija daugiau nenumato jokių mokestinių lengvatų. Kadangi pasiūlytą mokestinę lengvatą būtų buvę galima įgyvendinti tik vėliau ([4]), taikant priemonę nebuvo teikiamos jokios mokestinės lengvatos galiojant iš dalies pakeistoms taisyklėms.

(17) Kadangi priemonė daugiau nesusijusi su mokestinių pajamų atsisakymu, taikant ją nenaudojami valstybės ištekliai. Taigi viena iš esminių valstybės pagalbos buvimo sąlygų, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje, nebetenkinama. Todėl Komisija konstatuoja, kad dėl Įstatymu Nr. 62/2005 (*Legge Comunitaria 2004*) atliktų pakeitimų priemonė nėra valstybės pagalba.

(18) Todėl nebūtina išsamiai svarstyti Italijos valdžios institucijų ir trečiųjų suinteresuotųjų šalių pastabų.

([4]) T. y. pasibaigus įprastam penkerių metų nuostolių perkėlimo laikotarpiui.

IV. **IŠVADOS**

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Profesionalaus sporto klubams taikoma priemonė, kurią Italija nustatė 2003 m. vasario 21 d. įstatymu Nr. 27, iš dalies pakeistu 2005 m. balandžio 18 d. įstatymu Nr. 62, nėra valstybės pagalba.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2005 m. birželio 22 d.

Komisijos vardu
Neelie KROES
Komisijos narė